

Nr 125.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld; given Stockholms slott den 17 februari 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 17 februari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Jag anhåller nu att få underställa Kungl. Maj:t frågan om fortsatt befrielse för riksbanken under viss tid från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld.

Därvid ber jag först att få erinra, att Kungl. Maj:t senast genom kungörelse den 28 oktober 1932 medgivit riksbanken befrielse från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld ävensom att detta medgivande blivit av riksdagen inom tjugu dagar från dess början gillat (Kungl. Maj:ts proposition nr 27, riksdagens skrivelse nr 13).

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 1 februari 1933 hava *fullmäktige* i riks-

banken hemställt om fortsatt befrielse för riksbanken från inlösningsskyldigheten till och med den 20 nästkommande maj.

Fullmäktige hava därvid anfört, att de skäl, som av fullmäktige åberopats i föregående framställningar angående befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa bankens sedlar med guld, fortfarande i huvudsak ägde giltighet och att fortsatt befrielse därför enligt fullmäktiges mening vore nödvändig. I samband därmed ville fullmäktige framhålla, att bedömandet av frågan om vårt lands återgång till guldmyntfot kunde komma att påverkas av de åtgärder, som eventuellt bleve resultatet av den planerade ekonomiska världskonferens, för vars avhållande tidpunkten ännu ej vore fastställd. Att utsträcka tiden för en fortsatt befrielse från guldinlösen längre än till slutet av maj innevarande år syntes emellertid icke lämpligt, enär möjlighet borde beredas innevarande års riksdag att ännu en gång taga ställning till frågan.

Fullmäktige i riksgäldskontoret, vilka beretts tillfälle att yttra sig i ärendet, hava förklarat sig ej hava något att erinra mot att bankofullmäktiges framställning bifalles.

Med hänvisning till vad sålunda förekommit får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att riksbanken må för tiden från och med den 1 mars till och med den 20 maj 1933 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, med rätt dock för riksbanken att, om förhållandena därtill giva anledning, före utgången av nämnda tid återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall och förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Olga Gjörloff.